

Arrest

nr. 197 457 van 5 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X en X handelend in hun hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend in hun hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 7 juli 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De eerste bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op 9 juli 2008 in Brugge (België) en bent dus minderjarig. Uw ouders, K. Z. M. (...) (O.V. (...)) en K. L. O. (...) (O.V. (...)), kwamen in 2007 naar België omwille van de problemen die uw vader in Tsjetsjenië zou hebben gekend. Omwille van deze problemen vroegen uw ouders op 19 december 2007 een eerste maal asiel bij de Belgische autoriteiten. In het kader van deze asielaanvraag besloot het CGVS op 13 april 2010 tot

weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bij arrest van 30 juli 2010. Uw ouders tekenden geen verder beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad van State, maar vroegen zonder naar hun herkomstland terug te keren een tweede maal asiel op 23 augustus 2010. Op 18 januari 2011 besliste het CGVS dienaangaande andermaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Ook deze beslissing werd door de RVV in beroep bevestigd bij arrest van 14 april 2011. Uw ouders tekenden geen verder beroep aan tegen deze beslissing. Op 23 december 2015 dienden uw ouders een derde asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Later, op 4 januari 2016, dienden uw ouders ook in uw naam en die van uw zus, M. K. (...) (O.V. (...)), een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Bij terugkeer naar de Russische Federatie vrezen uw ouders namelijk dat ook u problemen zou kennen omwille van de problemen naar aanleiding waarvan zij Tsjetsjenië destijds ontvluchtten. Op 27 april 2016 nam het CGVS in het kader van uw asielaanvraag de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd bij arrest van 20 oktober 2016 omdat de beslissing in het kader van de derde asielaanvraag van uw ouders was vernietigd omdat verder onderzoek door het CGVS noodzakelijk was. Uw ouders riepen namelijk in dat een vestiging in de Russische Federatie voor u onmogelijk is omdat u in België bent opgegroeid en u zodoende de taal en de cultuur van het herkomstland van uw ouders niet kent en u er ook niemand heeft om op terug te vallen, terwijl u in België veel vrienden heeft. Zelf riep u tijdens uw tweede gehoor bij het CGVS eveneens in dat u weinig Tsjetsjeens kan.

Ter staving van uw asielaanvraag werden volgende documenten neergelegd: uw geboorteakte en 2 schoolattesten uit België.

B. Motivering

Allereerst dient erop gewezen te worden dat de in uw hoofde ingeroepen vrees beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan u de nationaliteit bezit, zijnde de Russische Federatie, en meer concreet ten aanzien van Tsjetsjenië, de herkomstregio van uw ouders.

Welnu, de situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u ten aanzien van de Russische Federatie zelf geen persoonlijke vrees koestert. U wierp enkel op dat u in België wil blijven omdat u hier veel vrienden heeft, terwijl u in de Russische Federatie niemand kent en u weinig Tsjetsjeens kan, terwijl u het Nederlands wel goed beheerst (CGVS 1, p. 7 – CGVS 2, p. 4). Deze elementen zijn echter onvoldoende om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade vast te stellen ten aanzien van de Russische Federatie.

Niettemin u aangaf weinig Tsjetsjeens te kennen, verklaarde u immers dat u de taal wel zou kunnen leren (CGVS 1, p. 7) en haalde u geen enkel element aan dat wijst op een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of uw fysieke integriteit bij een eventuele vestiging in de Russische Federatie. Ook uw vader wierp op dat uw beperkte kennis van het Tsjetsjeens een vestiging in de Russische Federatie in de weg staat. Hij stelde dat u uw moedertaal, het Tsjetsjeens wel een beetje begrijpt, maar niet kan spreken (CGVS vader ikv uw AA, p. 3). Hij is bovendien van mening dat u niet in staat zou zijn het Tsjetsjeens verder onder de knie te krijgen. Hij argumenteerde dat hij dacht dat het voor u niet mogelijk zou zijn om het Tsjetsjeens verder te leren omdat hij zelf meermaals geprobeerd heeft Nederlands te leren, maar dit niet lukte omdat hij in België 8 jaar werkloos was. Hij voegde eraan toe dat hij 3 jaar lang geprobeerd heeft om u en uw zus Tsjetsjeens te leren, maar dit mislukte aangezien jullie bij het Nederlands blijven (CGVS vader ikv uw AA, p. 4). Vooreerst zij erop gewezen dat het feit dat uw vader er naar eigen zeggen niet in geslaagd zou zijn Nederlands te leren, geen afdoende indicatie is dat u het

Tsjetsjeens niet verder onder de knie zou kunnen krijgen. De verklaringen van uw vader zijn op dit punt trouwens niet eenduidig. Zo verklaarde uw vader eveneens dat hij tijdens zijn eerste jaar in België Nederlands studeerde en dit supergoed lukte en hij snel vooruit geraakte (CGVS vader ikv uw AA, p. 4). Zodoende maakte uw vader niet aannemelijk dat hij het Nederlands niet beheerst noch dat u niet in staat zou zijn het Tsjetsjeens verder te leren. Uit het feit dat u, gelet op de context van uw verblijf in België, het Nederlands boven het Tsjetsjeens verkiest, is evenmin een indicatie dat u niet in staat zou zijn het Tsjetsjeens verder onder de knie te krijgen. Verder wierp uw vader op dat u in Tsjetsjenië maar 3 uur per dag naar school zou kunnen gaan, wat onvoldoende zou zijn om u het Tsjetsjeens eigen te maken en het in Tsjetsjenië onmogelijk zou zijn om intensieve of bijkomende lessen Tsjetsjeens te volgen (CGVS vader ikv uw AA, p. 4). Dit zijn echter ongefundeerde beweringen, die uw vader met geen enkel document kon staven. Uit het loutere feit dat u slechts 3 uur per dag les zou krijgen, kan bovendien bezwaarlijk geconcludeerd worden dat u niet bij machte zou zijn om verder Tsjetsjeens te leren. Erop gewezen dat u de Tsjetsjeense taal ook zou kunnen leren door contact met andere kinderen, zoals buurjongens en –meisjes of klasgenoten, gaf uw vader toe dat dit inderdaad mogelijk is. Hij voegde er echter aan toe dat u eerst vrienden zou moeten maken om met vrienden te kunnen spelen en zodoende de taal te leren en er een kans bestaat dat de andere kinderen u niet zullen aanvaarden of dat u geen interesse hebt om de andere kinderen te leren kennen (CGVS vader ikv uw AA, p. 5). Dit is echter een loutere hypothese die uw vader op geen enkele wijze kon objectiveren en die zodoende niet volstaat om aannemelijk te maken dat u niet in staat zou zijn om verdere kennis van het Tsjetsjeens te verwerven.

Uw beperkte kennis van het Tsjetsjeens zou bij een eventuele vestiging in de Russische Federatie zwaarwichtige gevolgen hebben. Volgens uw vader zou u in dat geval een depressie krijgen en zou u vernederd worden (CGVS vader ikv uw AA, p. 4). U zou in Tsjetsjenië immers niet in staat zijn te communiceren met de andere kinderen en volwassenen, waardoor u in een depressie zou belanden (CGVS vader ikv uw AA, p. 4) of andere psychologische problemen zou krijgen (CGVS vader ikv uw AA, p. 6). Ongeacht het feit dat dit slechts een loutere hypothese is, blijkt hieruit geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Het feit dat u de taal niet voldoende beheerst en omwille hiervan niet zou kunnen communiceren met uw omgeving, betekent voor uw vader op zich reeds een vernedering net als het feit dat u hierdoor ook niet in staat zou zijn een leven op te bouwen (CGVS vader ikv uw AA, p. 5). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat ook hierin geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit kan worden gevonden. Deze motieven volstaat zodoende niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Ook uw verklaring dat u in België veel vrienden heeft, maar in Tsjetsjenië niemand kent (CGVS 1, p. 7 – CGVS 2, p. 4), wijst geenszins op een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit bij een eventuele vestiging in de Russische Federatie.

Uw vader haalde voorts aan dat een vestiging in de Russische Federatie in uw hoofde eveneens problematisch zou zijn omdat u niet vertrouwd bent met de Tsjetsjeense cultuur (CGVS vader ikv uw AA, p. 3 en 6-7). Hij maakte echter niet aannemelijk hoe dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Zo gaf hij toe dat u zich de Tsjetsjeens culturele gewoonten, normen en waarden wel eigen zou kunnen maken, maar dit niet onmiddellijk gebeurt. U zou dus een lange weg moeten afleggen om u in te burgeren in de Tsjetsjeense gemeenschap en ook veel moeten verduren. Zo vreest uw vader dat u vaak ruzie zou maken met andere kinderen omdat u de in Tsjetsjenië heersende waarden, normen en gebruiken niet kent en u zich vernederd zou voelen (CGVS vader ikv uw AA, p. 7). Gevraagd wat u dan precies concreet zou moeten verduren omdat u onvoldoende vertrouwd bent met de Tsjetsjeense cultuur, stelde uw vader dat dit zou afhangen van de concrete situatie waarin u terecht zou komen en de problemen die u zou moeten ervaren (CGVS vader ikv uw AA, p. 7). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat hierin geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit kan worden gevonden. Dit motief kan bijgevolg geen aanleiding geven tot internationale bescherming.

Tot slot vrezten uw ouders dat u bij een eventuele vestiging in de Russische Federatie eveneens problemen zou kennen omwille van de problemen naar aanleiding waarvan zij de Russische Federatie zijn ontvlucht (CGVS 1 zus, p. 4 – CGVS vader ikv uw AA, p. 3). Aangezien ik in het kader van de derde asielaanvraag van uw ouders de beslissing nam tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan omwille van de problemen van uw ouders ten aanzien van u echter evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen

op basis waarvan de beslissing van uw ouders, werd genomen, verwijs ik graag naar de beslissing van uw vader, K. Z. M. (...) (O.V. (...)). Deze luidt als volgt:

"Allereerst dient erop te worden gewezen dat het Commissariaat-generaal in verband met uw vorige asielaanvragen weigeringsbeslissingen moest nemen na te hebben vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig was aangetast en dat de feiten en motieven die u aanhaalde ter staving van dit relaas, niet bewezen waren. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissingen en de beoordelingen waarop ze steunen. U hebt geen cassatieberoep bij de Raad van State ingediend. Bijgevolg blijft er voor u geen beroepsmogelijkheid meer over in verband met uw laatste asielaanvraag en is het onderzoek ervan definitief.

Bijgevolg kan het Commissariaat-generaal er zich in uw geval toe beperken, de nieuwe feiten en elementen die u hebt ingediend, te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle elementen in het dossier.

Aangezien u in het kader van uw derde en huidige asielaanvraag een relaas en asielmotieven blijft voorleggen die vroeger als niet-bewezen werden beschouwd, mag men verwachten dat u nieuwe elementen aanbrengt die duidelijk bewijzen dat de resultaten van uw vroegere asielaanvragen niet correct zijn en dat u nog aanspraak kunt maken op de erkenning van de vluchtelingenstatus of op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In dit geval concludeer ik dat u dergelijke elementen niet voorlegt.

Allereerst dient er te worden vastgesteld dat de situatie in Tsjetsjenië drastisch gewijzigd is maar complex blijft, zoals blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd. De omvang en de intensiteit van de gevechtsoperaties zijn sterk verminderd. Het dagelijkse bestuur van Tsjetsjenië wordt nu volledig waargenomen door Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die de republiek hadden verlaten wegens de veiligheidssituatie, zijn vrijwillig naar Tsjetsjenië teruggekeerd. De gebouwen en infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin kent Tsjetsjenië nog problemen met mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn van diverse aard (o.a. illegale arrestaties en opsluitingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van – valse – beschuldigingen als om louter criminele motieven zoals afpersing van geld) en hebben een doelgericht karakter. In de meeste gevallen zijn deze schendingen toe te schrijven aan Tsjetsjenen. Daarom volstaat het feit van Tsjetsjeense herkomst te zijn en afkomstig te zijn uit de republiek Tsjetsjenië op zich niet om de hoedanigheid van vluchteling in de zin van het Verdrag van Genève toe te kennen.

Rekening houdend met de voorgaande elementen is een individuele beoordeling van het verzoek om bescherming noodzakelijk.

Er dient echter te worden vastgesteld dat de nieuwe elementen die u aanhaalt om uw aanvraag te staven, de motieven op basis waarvan de beslissingen in het kader van uw vorige asielaanvragen werden gemotiveerd, niet in vraag kunnen stellen.

In verband met de oproeping die u indient, dient namelijk te worden vastgesteld dat u zegt dat u werd opgeroepen naar het regionale politiebureau, zonder dat de hoedanigheid waarin u wordt opgeroepen, wordt vermeld (CGVS – pp 2 en 6). Volgens dit document wordt u echter opgeroepen op het parket in de hoedanigheid van verdachte. Merk ook op dat we ons terecht verbazen over het uur waarop u zagezegd zou zijn opgeroepen: om "0.00 uur". Wanneer u wordt geconfronteerd met wat voorafgaat, zegt u geen enkele verklaring te hebben. Wanneer we dit onderwerp nog meer uitdiepen, merk ook op dat, terwijl op de oproepingen die u voorlegde bij uw tweede asielaanvraag, uw huisnummers in het adres van de bestemming nummer 43 was, uw huisnummer in de oproeping die u nu voorlegt, nu 48 is. Wanneer u wordt geconfronteerd met deze onwaarschijnlijkheid (CGVS – p. 6), hebt u ook geen uitleg. Over het feit dat het adres van de instantie waarnaar u nog altijd wordt opgeroepen (het regionale parket van Atchkhoi-Martan), veranderd is van de Kalininastraat in de Nouradilovastraat, of over het feit dat de enquêteur van uw dossier veranderd is van een zekere I. (...) in een zekere D. (...), geeft u ook niet meer uitleg, behalve het feit dat de enquêteur mettertijd misschien veranderd is (CGVS – p. 7). Wanneer er u wordt gevraagd hoe u denkt te zijn overgegaan van "getuige" (vgl. twee van de vier oproepingen van 2010) tot "verdachte" (in 2014), zegt u dat dit misschien verband houdt met het feit dat er in 2013 op uw vader werd geschoten. U zegt ook dat uw vader sindsdien geen enkel probleem meer heeft gekend (CGVS – p.7). Bijgevolg zien wij niet in waarom u er zou hebben in verband met deze gebeurtenis.

Merk op in verband met dit laatste incident dat u bij uw tweede asielaanvraag zei dat de verdwijning van uw oom geen verband hield met de problemen die u had gehad (CGVS – p. 4). Deze keer beweert u dat dit wel het geval is, aangezien de persoon die uw oom ontvoerd heeft, dezelfde is die in 2013 op uw vader zou hebben geschoten.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u strikt genomen geen enkele document, attest, materieel bewijs indient dat kan bevestigen dat er op uw vader zou zijn geschoten door een Kadyroviets genaamd R. G. (...) (CGVS – p. 5). In dit verband verklaart u dat er op uw vader werd geschoten omdat hij had

gedurfd zich te wenden tot de Tsjetsjeense politie en hen een attest had gevraagd dat Moskou van hem eiste alvorens een onderzoek naar de verdwijning van uw oudste broer te kunnen instellen. Merk echter op dat u geen enkel begin van bewijs indient dat kan illustreren dat uw vader naar Moskou is gegaan, dat hij zich heeft gewend tot instanties die de verdwijning van personen onderzoeken, dat hij zich heeft gewend tot de Tsjetsjeense politie in verband met het document dat Moskou eist, dat er op hem werd geschoten en dat hij naar aanleiding hiervan in Turkije in het ziekenhuis werd opgenomen. Als asielzoeker berust de bewijslast echter op u en u dient de nodige stappen te ondernemen om de feiten die u aanhaalt, te bewijzen om ons ervan te overtuigen.

Om terug te komen op de verdwijning van uw oom, dient er te worden vastgesteld dat naast het feit dat u het uittreksel uit de lijst van verdwenen personen waarin de naam van uw oom wordt vermeld, al bij uw tweede asielaanvraag had voorgelegd (en er hierop al werd geantwoord), wij vaststellen dat terwijl u vandaag verklaart dat hij sinds 23 maart 2002 als vermist werd opgegeven (CGVS – p. 4), u nochtans over 21 maart 2002 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (pt 15) en over 13 januari 2003 bij uw vorige asielaanvraag (CGVS – p. 4) hebt gesproken. Op het document dat u indient, is er in ieder geval sprake van 13 januari 2003. Zoveel tegenstrijdigheden in dit verband tasten de geloofwaardigheid die hieraan moet worden gehecht, ernstig aan.

In verband met de drie getuigenissen die u hebt ingediend, dient te worden vastgesteld dat het privékarakter van deze getuigenissen de geloofwaardigheid die eraan kan worden toegekend, aanzienlijk beperkt. Bovendien hebben de auteurs ervan geen specifieke hoedanigheid en oefenen geen functie uit (CGVS – p. 9) die hun getuigenissen uit de privésfeer van de vriendschap kan halen en hen een bijkomend gewicht kan toekennen. Volgens uw eigen verklaringen zijn noch F. G. (...), noch K. K. (...) bovendien getuige geweest van de problemen die u beweert te hebben gehad: ze meldden slechts wat andere personen hen zouden hebben gezegd, zonder de aard, de omstandigheden, de daden van de problemen die u beweert te hebben gehad, te verduidelijken (CGVS – pp 3 en 4). Wat de getuigenis van I. T. (...) betreft, terwijl u zegt dat hij met u in 2007 was opgesloten, verklaart hij in zijn getuigenis dat hij u alleen maar heeft ontmoet in de SIZO van Atchkhoi-Martan. Hij vermeldt nergens dat hij er met u opgesloten was. Hoe het ook zij, u beweert dat u van juli tot oktober 2007 in een of andere kelder werd opgesloten (eerste asielaanvraag – CGVS, p. 8). Hij vermeldde echter in zijn asielaanvraag als laatste detentie zijn opsluiting gedurende zes maanden in de gevangenis van Chernokosovo (van februari tot augustus 2007). Hij kan dus in ieder geval niet zijn opgesloten met u, zoals u beweert (CGVS – p. 3). Merk in verband met zijn getuigenis eveneens op dat hij verklaart dat u en uw jongste broer ernstige problemen hebben gehad. Volgens uw verklaringen echter heeft uw jongste broer strikt genomen nooit het minste probleem gehad (CGVS – p. 5 + tweede asielaanvraag – CGVS, p. 3). Bijgevolg kan er aan de inhoud van deze getuigenissen geen geloof worden gehecht.

Het medische attest (van 26 januari 2016) dat u indient, is niets anders dan een gewone lijst die de arts van Fedasil heeft opgesteld in verband met de littekens die hij op uw lichaam kon vaststellen. Strikt genomen is er niets in dit document dat ons de mogelijkheid biedt, de feitelijke omstandigheden waarin u beweert dat deze nawerkingen werden veroorzaakt, als bewezen te beschouwen.

Merk nog op dat, toen u ons een document wilde overhandigen in verband met de aanval waarvan u in België het slachtoffer zou zijn geweest (in 2008), u ons (per vergissing) een kopie van het verzoekschrift tot nietigverklaring en tot schorsing dat uw advocaat in november 2015 bij de RvV tegen de Belgische staat indiende, hebt bezorgd. Hoe het ook zij, u beweert zelf dat deze aanval strikt genomen niets te maken heeft met de problemen die u zou hebben gehad in uw land van herkomst, en dus ook niet met uw asielaanvraag (CGVS – p. 8 en 9).

Voor het overige verbaast het ons ook dat u bij uw tweede asielaanvraag zei dat u uw paspoort en dat van uw vrouw had kunnen terugkrijgen, dat ze u per post in september of oktober 2008 waren opgestuurd en dat de protection officer die uw dossier behandelt, “vu ori” (voor “vu original”) zowel in het gehoorrapport (CGVS – p.4) als in de inventaris van de documenten in de groene map (vgl. doc. 4) had vermeld. Nu zegt u echter dat u het origineel van uw paspoort nooit hebt teruggekregen en alleen dat van uw vrouw alsook een gewone kopie van uw paspoort hebt teruggekregen (CGVS – pp 7 en 8). Dergelijke onwaarschijnlijkheid doet ons geloven dat, als u weigert ons uw paspoort te tonen, u dit misschien doet omdat het aanwijzingen bevat waarvan u niet wil dat we ze ontdekken.

Er dient nog te worden vastgesteld dat het vonnis dat betrekking op u heeft (dat u ons hebt laten bezorgen in november 2016), dateert van oktober 2014. Het feit dat u er twee jaar over hebt gedaan om het u/ons te laten bezorgen, weerspiegelt een enorm gebrek aan interesse bij uw zoektocht om de problemen die u beweert te hebben gehad in uw land van herkomst, te illustreren. Dergelijk gebrek aan interesse / haast is niet verenigbaar met het bestaan van een of andere vrees wat u betreft. Merk nog steeds in dit verband op dat, terwijl u tot dan toe had verklaard er valselijk van te zijn beschuldigd de boeviki te hebben geholpen door hen voedsel te brengen (vragenlijst DVZ - pt 5 (03/01/08) en CGVS - 10/01/11, p. 4); u er in dit vonnis van wordt beschuldigd te hebben deelgenomen aan de activiteiten van een illegale gewapende bende, waar u zou hebben geleerd met wapens om te gaan en u zich zou

hebben geoefend om te schieten, wat toch heel wat zwaarder is als beschuldiging. Dergelijke tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de inhoud van dit document ondermijnen de geloofwaardigheid die aan al uw verklaringen moet worden gehecht. Merk op dezelfde manier op dat u als bijlage bij het laatste verzoekschrift dat uw raadsman indiende bij de RvV (nr. 6), ook een oproeping hebt ingediend die u verzocht u aan te melden bij de OVD van de regio Atchkhoi-Martan in maart 2008. Het feit dat u er zoveel jaar over hebt gedaan om u/ons dit document te laten bezorgen, weerspiegelt opnieuw een groot gebrek aan interesse bij uw zoektocht om de problemen die u beweert te hebben gehad in uw land van herkomst, te illustreren. Dit gebrek aan interesse / haast is dus niet verenigbaar met het bestaan van een vrees wat u betreft. Hoe het ook zij, en op dezelfde wijze als dit u al in het verleden was verweten (vgl. beslissing die mijn diensten u in het kader van uw tweede asielaanvraag hebben gegeven): deze oproeping vermeldt nergens de zaak in het kader waarvan u zou zijn opgeroepen, zodat ik geen verband mag leggen tussen uw verklaringen en dit document. Er dient bovendien eveneens te worden opgemerkt dat de oproeping niet vermeldt in welke hoedanigheid u wordt opgeroepen voor het verhoor. Bijgevolg heeft deze oproeping niet voldoende bewijskracht om de geloofwaardigheid van uw vervolging te herstellen. Merk tevens op dat alleen een kopie van dit document aan het dossier wordt toegevoegd. Wegens hun aard hebben kopieën echter slechts een beperkte bewijswaarde aangezien het onmogelijk is de authenticiteit ervan te beoordelen. Bovendien is de authenticiteit ervan twijfelachtig omdat er geen enkel opschrift van de uitreikende instantie op het document voorkomt.

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet kunnen we op basis van de (geüpdatete) informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd) ten slotte van oordeel zijn dat het risico voor de burgerbevolking wegens de gevechtsoperaties de voorbije jaren sterk verminderd is. Sinds lang zijn de gevechten tussen de federale en Tsjetsjeense ordetroepen en de rebellen minder frequent. Bovendien gaat het meestal om kleinschalige aanvallen waarmee de strijders de ordetroepen of personen die banden hebben met het regime, alsook de openbare infrastructuur of infrastructuur van openbaar nut viseren. Om tegen de Tsjetsjeense strijders te vechten, gaan de ordetroepen over tot doelgerichte zoekoperaties en gebruiken soms geweld. Wegens hun doelgerichte karakter en hun beperkte frequentie maken deze incidenten een beperkt aantal burgerslachtoffers. Hoewel Tsjetsjenië nog problemen kent, is de situatie er op dit ogenblik niet van die aard dat ze de burgerbevolking zou blootstellen aan een reëel risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Merk op dat u als antwoord op de bijkomende onderzoeksmaatregelen die de RvV vroeg, een rapport van de Organisation suisse d'aide aux réfugiés van 12 september 2011 hebt ingediend.

Punt 5.9 van dit rapport «Caucase du Nord: sécurité et droits humains» van 12 september 2011 van de Organisation Suisse d'Aide aux Réfugiés verwijst naar drie bronnen. De eerste bron is een rapport van 6 juni 2010 van de rapporteur van de Raad van Europa, waarin het Documentatie- en Researchcentrum van het Commissariaat-generaal geen enkele vermelding heeft gevonden van gevaar voor de Tsjetsjenen die uit het buitenland terugkeren naar Tsjetsjenië. De tweede bron is een anonieme Tsjetsjeense mensenrechtenactivist van wie het Commissariaat-generaal noch de betrouwbaarheid noch de elementen waarop hij zich baseert, kan nagaan. De derde bron is S. G. (...), van wie hierna sprake is.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat S. G. (...) van de niet-gouvernementele organisatie Civic Assistance en O. O. (...) van Memorial erop wijzen dat de Tsjetsjenen die uit het buitenland terugkeren naar Tsjetsjenië, een risicogroep vormen. In het licht van informatie van andere bronnen is er geen reden om te besluiten dat alle Tsjetsjenen die terugkeren naar Tsjetsjenië, onder wie Tsjetsjenen die in het buitenland een asielaanvraag hebben ingediend, terecht vervolging vrezen of een reëel risico op ernstige schade lopen in de bedoelde zin op gebied van asiel, alleen wegens deze terugkeer.

Verschillende betrouwbare en gerenommeerde bronnen (International Crisis Group, Human Rights Watch, Caucasian Knot) vermelden namelijk niet dat de Tsjetsjenen die terugkeren uit het buitenland naar Tsjetsjenië, een risicogroep op zich zouden vormen. Noch de International Organisation for Migration noch de Oostenrijkse asielinstantie melden problemen voor de Tsjetsjenen die van een terugkeerprogramma naar Tsjetsjenië hebben geprofiteerd. In verband met het terugkeerprogramma van de International Organisation for Migration, waarvan honderden personen hebben geprofiteerd en dat nog loopt, dient te worden benadrukt dat de terugkeer gebeurt op vrijwillige basis en wordt voorafgegaan door een voorafgaand individueel advies van de IOM over de aangeboden opties en mogelijkheden. Er dient ook te worden vermeld dat er na de terugkeer ter plaatse een opvolgings- en ondersteuningsprocedure is in het kader waarvan de betrokken personen eventuele problemen, waaronder eventuele veiligheidsproblemen, kunnen melden.

Andere bronnen vermelden nog individuele gevallen waarin Tsjetsjenen ernstige problemen bij hun terugkeer naar Tsjetsjenië hebben gekend. Uit de informatie over de omstandigheden waarin deze personen ernstige problemen hebben gekend bij hun terugkeer naar Tsjetsjenië, blijkt dat deze los van deze terugkeer werden of konden worden gezien. Het blijkt dat hun terugkeer naar Tsjetsjenië of het feit asiel te hebben aangevraagd in het buitenland, op zich niet de reden voor de problemen is, maar wel elementen die hen eigen zijn en hen eventueel deel doen uitmaken van een groep die kan worden beschouwd als een risicogroep (omstandigheden in verband met hun verleden vóór hun vertrek uit Tsjetsjenië, vermoedelijke of reële banden van betrokkene of van zijn verwanten met de gewapende groepen, hoedanigheid van tegenstander van het regime).

Uit de informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal (onlangs geüpdatet, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd en die overeenstemt met de documenten bij het laatste verzoekschrift dat uw raadsman bij de RvV heeft ingediend) mag dus niet worden geconcludeerd dat elke Tsjetsjeen die uit het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië, alleen wegens deze terugkeer of alleen wegens het feit een uitgeprocedeerde asielzoeker te zijn, risico loopt, slachtoffer te worden van een groepsvervolging, namelijk een vervolging die voortvloeit uit een opzettelijk en systematisch beleid en elk lid van een bepaalde groep alleen wegens het behoren tot deze groep zonder onderscheid kan treffen. Er mag ook niet worden geconcludeerd dat elke Tsjetsjeen die uit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert, alleen wegens deze terugkeer of alleen wegens het feit een uitgeprocedeerde asielzoeker te zijn, systematisch een reëel risico op ernstige schade in de zin van de reglementering in verband met subsidiaire bescherming loopt.

Wat u betreft, werden de vrees die u zou kunnen koesteren, en het risico dat u zou kunnen lopen in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië, beoordeeld in het licht van uw eigen situatie en uw eventuele behoren tot een groep die kan worden beschouwd als een risicogroep. Zoals hierboven werd toegelicht, blijkt uit deze beoordeling niet dat u voldoende geloofwaardige elementen hebt aangebracht die zouden kunnen overtuigen en rechtvaardigen dat er u internationale bescherming wordt toegekend.

Meer bepaald in verband met het risico dat voortvloeit uit de verwestering van uw kinderen die in België werden geboren (waarvan sprake is in het arrest van de RvV), verwijs ik naar de beslissingen die ze hebben gekregen (waarvan kopieën werden gevoegd bij het administratieve dossier).

Het CGVS benadrukt ten slotte dat de asielzoekers aanspraak op de vluchtelingenstatus of op de subsidiaire beschermingsstatus kunnen maken als blijkt dat hun kinderen in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië vervolging in de zin van het Verdrag van Genève betreffende de vluchtelingenstatus vrezen of dat ze een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 lopen.

Onder voorbehoud van een verwijzing naar uw eigen vluchtmotieven hebt u noch in het kader van het persoonlijke gehoor van uw minderjarige kinderen, noch tijdens uw eigen gehoor op het CGVS de minste problematiek aangehaald waaruit blijkt dat uw kinderen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst een persoonlijke vrees voor vervolging koesteren of dat ze een reëel risico op ernstige schade zouden lopen. Uw relaas werd beschouwd als ongeloofwaardig. Bijgevolg dient er ook te worden geconcludeerd dat er geen element bestaat waaruit kan blijken dat uw kinderen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk vervolging vrezen of dat ze een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de wet van 15 december 1980 zouden lopen.

De documenten die bevestigen dat u als interim in België werkt (die uw raadsman ons op 31 oktober 2016 zond), veranderen hieraan strikt genomen niets."

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van dien aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten, uw geboorteakte en 2 schoolattesten, zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Deze documenten bevatten informatie over respectievelijk uw identiteit en opleiding, maar bevatten geen informatie over de in uw hoofde ingeroepen vrees ten aanzien van de Russische Federatie.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat ook in het kader van de asielaanvraag van uw zus, M. K. (...) (O.V. (...)), besloten werd tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De tweede bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op 17 mei 2011 in Izegem (België) en bent dus minderjarig. Uw ouders, K. Z. M. (...) (O.V. (...)) en K. L. O. (...) (O.V. (...)), kwamen in 2007 naar België omwille van de problemen die uw vader in Tsjetsjenië zou hebben gekend. Omwille van deze problemen vroegen uw ouders op 19 december 2007 een eerste maal asiel bij de Belgische autoriteiten. In het kader van deze asielaanvraag besloot het CGVS op 13 april 2010 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bij arrest van 30 juli 2010. Uw ouders tekenden geen verder beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad van State, maar vroegen zonder naar hun herkomstland terug te keren een tweede maal asiel op 23 augustus 2010. Op 18 januari 2011 besliste het CGVS dienaangaande andermaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Ook deze beslissing werd door de RVV in beroep bevestigd bij arrest van 14 april 2011. Uw ouders tekenden geen verder beroep aan tegen deze beslissing. Op 23 december 2015 dienden uw ouders een derde asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Later, op 4 januari 2016, dienden uw ouders ook in uw naam en die van uw broer, S.-E. K. (...) (O.V. (...)), een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Bij terugkeer naar de Russische Federatie vreesden uw ouders namelijk dat ook u problemen zou kennen omwille van de problemen naar aanleiding waarvan zij Tsjetsjenië destijds ontvluchtten. Op 27 april 2016 nam het CGVS in het kader van uw asielaanvraag de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd bij arrest van 20 oktober 2016 omdat de beslissing in het kader van de derde asielaanvraag van uw ouders was vernietigd omdat verder onderzoek door het CGVS noodzakelijk was. Uw ouders riepen namelijk in dat een vestiging in de Russische Federatie voor u onmogelijk is omdat u in België bent opgegroeid en u zodoende de taal en de cultuur van het herkomstland van uw ouders niet kent.

Ter staving van uw asielaanvraag werden volgende documenten neergelegd: uw geboorteakte en 2 schoolattesten uit België.

B. Motivering

Allereerst dient erop gewezen te worden dat de in uw hoofde ingeroepen vrees beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan u de nationaliteit bezit, zijnde de Russische Federatie, en meer concreet ten aanzien van Tsjetsjenië, de herkomstregio van uw ouders.

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratieve dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit

Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit de verklaringen van uw ouders blijkt dat een eventuele vestiging in de Russische Federatie en meer concreet Tsjetsjenië voor u onmogelijk is omdat u de Tsjetsjeense taal en cultuur niet machtig bent. Tot slot riskeert u zelf ook problemen te kennen omwille van de problemen die uw ouders voor hun vertrek uit de Russische Federatie hadden (CGVS vader ikv uw AA, p. 3 en 6-7).

Vooreerst wierp uw vader op dat uw beperkte kennis van het Tsjetsjeens een vestiging in de Russische Federatie in de weg staat. Hij stelde dat u uw moedertaal, het Tsjetsjeens wel een beetje begrijpt, maar niet kan spreken (CGVS vader ikv uw AA, p. 3). Hij is bovendien van mening dat u niet in staat zou zijn het Tsjetsjeens verder onder de knie te krijgen. Hij argumenteerde dat hij dacht dat het voor u niet mogelijk zou zijn om het Tsjetsjeens verder te leren omdat hij zelf meermaals geprobeerd heeft Nederlands te leren, maar dit niet lukte omdat hij in België 8 jaar werkloos was. Hij voegde eraan toe dat hij 3 jaar lang geprobeerd heeft om u en uw broer Tsjetsjeens te leren, maar dit mislukte aangezien jullie bij het Nederlands blijven (CGVS vader ikv uw AA, p. 4). Vooreerst zij erop gewezen dat het feit dat uw vader er naar eigen zeggen niet in geslaagd zou zijn Nederlands te leren, geen afdoende indicatie is dat u het Tsjetsjeens niet verder onder de knie zou kunnen krijgen. De verklaringen van uw vader zijn op dit punt trouwens niet eenduidig. Zo verklaarde uw vader eveneens dat hij tijdens zijn eerste jaar in België Nederlands studeerde en dit supergoed lukte en hij snel vooruit geraakte (CGVS vader ikv uw AA, p. 4). Zodoende maakte uw vader niet aannemelijk dat hij het Nederlands niet beheerst noch dat u niet in staat zou zijn het Tsjetsjeens verder te leren. Uit het feit dat u, gelet op de context van uw verblijf in België, het Nederlands boven het Tsjetsjeens verkiest, is evenmin een indicatie dat u niet in staat zou zijn het Tsjetsjeens verder onder de knie te krijgen. Verder wierp uw vader op dat u in Tsjetsjenië maar 3 uur per dag naar school zou kunnen gaan, wat onvoldoende zou zijn om u het Tsjetsjeens eigen te maken en het in Tsjetsjenië onmogelijk zou zijn om intensieve of bijkomende lessen Tsjetsjeens te volgen (CGVS vader ikv uw AA, p. 4). Dit zijn echter ongefundeerde beweringen, die uw vader met geen enkel document kon staven. Uit het loutere feit dat u slechts 3 uur per dag les zou krijgen, kan bovendien bezwaarlijk geconcludeerd worden dat u niet bij machte zou zijn om verder Tsjetsjeens te leren. Erop gewezen dat u de Tsjetsjeense taal ook zou kunnen leren door contact met andere kinderen, zoals buurjongens en –meisjes of klasgenoten, gaf uw vader toe dat dit inderdaad mogelijk is. Hij voegde er echter aan toe dat u eerst vrienden zou moeten maken om met vrienden te kunnen spelen en zodoende de taal te leren en er een kans bestaat dat de andere kinderen u niet zullen aanvaarden of dat u geen interesse hebt om de andere kinderen te leren kennen (CGVS vader ikv uw AA, p. 5). Dit is echter een loutere hypothese die uw vader op geen enkele wijze kon objectiveren en die zodoende niet volstaat om aannemelijk te maken dat u niet in staat zou zijn om verdere kennis van het Tsjetsjeens te verwerven.

Uw beperkte kennis van het Tsjetsjeens zou bij een eventuele vestiging in de Russische Federatie zwaarwichtige gevolgen hebben. Volgens uw vader zou u in dat geval een depressie krijgen en zou u vernederd worden (CGVS vader ikv uw AA, p. 4). U zou in Tsjetsjenië immers niet in staat zijn te communiceren met de andere kinderen en volwassenen, waardoor u in een depressie zou belanden (CGVS vader ikv uw AA, p. 4) of andere psychologische problemen zou krijgen (CGVS vader ikv uw AA, p. 6). In België werd namelijk vastgesteld dat u introvert bent en u een achterstand hebt opgelopen. De schoolpsycholoog raadde uw ouders aan daarom u naar een psycholoog te sturen. Uw vader vreest dan ook dat u een depressie of andere psychologische problemen zou krijgen indien u bruusk van het Nederlands op het Tsjetsjeens zou moeten overschakelen (CGVS vader ikv uw AA, p. 6). Vooreerst zij erop gewezen dat uw vader geen enkel medisch(-psychologisch) attest neerlegt dat deze verklaringen staat. Vervolgens zij benadrukt dat dit slechts een loutere hypothese is, en uit de door uw vader aangereikte elementen geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit blijkt. Het feit dat u de taal niet voldoende beheerst en omwille hiervan niet zou kunnen communiceren met uw omgeving, betekent voor uw vader op zich reeds een vernedering net als het feit dat u hierdoor ook niet in staat zou zijn een leven op te bouwen (CGVS vader ikv uw AA, p. 5). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat ook hierin geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit kan worden gevonden. Deze motieven volstaat zodoende niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Uw vader haalde voorts aan dat een vestiging in de Russische Federatie in uw hoofde eveneens problematisch zou zijn omdat u niet vertrouwd bent met de Tsjetsjeense cultuur (CGVS vader ikv uw AA, p. 3 en 6-7). Hij maakte echter niet aannemelijk hoe dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Zo gaf hij toe dat u zich de Tsjetsjeens culturele gewoonten, normen en waarden wel eigen zou kunnen maken, maar dit niet

onmiddellijk gebeurt. U zou dus een lange weg moeten afleggen om u in te burgeren in de Tsjetsjeense gemeenschap en ook veel moeten verduren. Zo vreest uw vader dat u vaak ruzie zou maken met andere kinderen omdat u de in Tsjetsjenië heersende waarden, normen en gebruiken niet kent en u zich vernederd zou voelen (CGVS vader ikv uw AA, p. 7). Gevraagd wat u dan precies concreet zou moeten verduren omdat u onvoldoende vertrouwd bent met de Tsjetsjeense cultuur, stelde uw vader dat dit zou afhangen van de concrete situatie waarin u terecht zou komen en de problemen die u zou moeten ervaren (CGVS vader ikv uw AA, p. 7). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat hierin geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit kan worden gevonden. Dit motief kan bijgevolg geen aanleiding geven tot internationale bescherming.

Tot slot vrezen uw ouders dat u bij een eventuele vestiging in de Russische Federatie eveneens problemen zou kennen omwille van de problemen naar aanleiding waarvan zij de Russische Federatie zijn ontvlucht (CGVS 1, p. 4 – CGVS vader ikv uw AA, p. 3). Aangezien ik in het kader van de derde asielaanvraag van uw ouders de beslissing nam tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan omwille van de problemen van uw ouders ten aanzien van u echter evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw ouders, werd genomen, verwijs ik graag naar de beslissing van uw vader, K. Z. M. (...) (O.V. (...)). Deze luidt als volgt:

"Allereerst dient erop te worden gewezen dat het Commissariaat-generaal in verband met uw vorige asielaanvragen weigeringsbeslissingen moest nemen na te hebben vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig was aangetast en dat de feiten en motieven die u aanhaalde ter staving van dit relaas, niet bewezen waren. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissingen en de beoordelingen waarop ze steunen. U hebt geen cassatieberoep bij de Raad van State ingediend. Bijgevolg blijft er voor u geen beroepsmogelijkheid meer over in verband met uw laatste asielaanvraag en is het onderzoek ervan definitief.

Bijgevolg kan het Commissariaat-generaal er zich in uw geval toe beperken, de nieuwe feiten en elementen die u hebt ingediend, te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle elementen in het dossier.

Aangezien u in het kader van uw derde en huidige asielaanvraag een relaas en asielmotieven blijft voorleggen die vroeger als niet-bewezen werden beschouwd, mag men verwachten dat u nieuwe elementen aanbrengt die duidelijk bewijzen dat de resultaten van uw vroegere asielaanvragen niet correct zijn en dat u nog aanspraak kunt maken op de erkenning van de vluchtelingenstatus of op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In dit geval concludeer ik dat u dergelijke elementen niet voorlegt.

Allereerst dient er te worden vastgesteld dat de situatie in Tsjetsjenië drastisch gewijzigd is maar complex blijft, zoals blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd. De omvang en de intensiteit van de gevechtsoperaties zijn sterk verminderd. Het dagelijkse bestuur van Tsjetsjenië wordt nu volledig waargenomen door Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die de republiek hadden verlaten wegens de veiligheidssituatie, zijn vrijwillig naar Tsjetsjenië teruggekeerd. De gebouwen en infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin kent Tsjetsjenië nog problemen met mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn van diverse aard (o.a. illegale arrestaties en opsluitingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van – valse – beschuldigingen als om louter criminele motieven zoals afpersing van geld) en hebben een doelgericht karakter. In de meeste gevallen zijn deze schendingen toe te schrijven aan Tsjetsjenen. Daarom volstaat het feit van Tsjetsjeense herkomst te zijn en afkomstig te zijn uit de republiek Tsjetsjenië op zich niet om de hoedanigheid van vluchteling in de zin van het Verdrag van Genève toe te kennen.

Rekening houdend met de voorgaande elementen is een individuele beoordeling van het verzoek om bescherming noodzakelijk.

Er dient echter te worden vastgesteld dat de nieuwe elementen die u aanhaalt om uw aanvraag te staven, de motieven op basis waarvan de beslissingen in het kader van uw vorige asielaanvragen werden gemotiveerd, niet in vraag kunnen stellen.

In verband met de oproeping die u indient, dient namelijk te worden vastgesteld dat u zegt dat u werd opgeroepen naar het regionale politiebureau, zonder dat de hoedanigheid waarin u wordt opgeroepen, wordt vermeld (CGVS – pp 2 en 6). Volgens dit document wordt u echter opgeroepen op het parket in de hoedanigheid van verdachte. Merk ook op dat we ons terecht verbazen over het uur waarop u zagezegd zou zijn opgeroepen: om "0.00 uur". Wanneer u wordt geconfronteerd met wat voorafgaat, zegt u geen enkele verklaring te hebben. Wanneer we dit onderwerp nog meer uitdiepen, merk ook op

dat, terwijl op de oproepingen die u voorlegde bij uw tweede asielaanvraag, uw huisnummers in het adres van de bestemming nummer 43 was, uw huisnummer in de oproeping die u nu voorlegt, nu 48 is. Wanneer u wordt geconfronteerd met deze onwaarschijnlijkheid (CGVS – p. 6), hebt u ook geen uitleg. Over het feit dat het adres van de instantie waarnaar u nog altijd wordt opgeroepen (het regionale parket van Atchkhoy-Martani), veranderd is van de Kalininastraat in de Nouradilovastraat, of over het feit dat de enquêteur van uw dossier veranderd is van een zekere I. (...) in een zekere D. (...), geeft u ook niet meer uitleg, behalve het feit dat de enquêteur mettertijd misschien veranderd is (CGVS – p. 7). Wanneer er u wordt gevraagd hoe u denkt te zijn overgegaan van “getuige” (vgl. twee van de vier oproepingen van 2010) tot “verdachte” (in 2014), zegt u dat dit misschien verband houdt met het feit dat er in 2013 op uw vader werd geschoten. U zegt ook dat uw vader sindsdien geen enkel probleem meer heeft gekend (CGVS – p.7). Bijgevolg zien wij niet in waarom u er zou hebben in verband met deze gebeurtenis.

Merk op in verband met dit laatste incident dat u bij uw tweede asielaanvraag zei dat de verdwijning van uw oom geen verband hield met de problemen die u had gehad (CGVS – p. 4). Deze keer beweert u dat dit wel het geval is, aangezien de persoon die uw oom ontvoerd heeft, dezelfde is die in 2013 op uw vader zou hebben geschoten.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u strikt genomen geen enkele document, attest, materieel bewijs indient dat kan bevestigen dat er op uw vader zou zijn geschoten door een Kadyroviets genaamd R. G. (...) (CGVS – p. 5). In dit verband verklaart u dat er op uw vader werd geschoten omdat hij had gedurfd zich te wenden tot de Tsjetsjeense politie en hen een attest had gevraagd dat Moskou van hem eiste alvorens een onderzoek naar de verdwijning van uw oudste broer te kunnen instellen. Merk echter op dat u geen enkel begin van bewijs indient dat kan illustreren dat uw vader naar Moskou is gegaan, dat hij zich heeft gewend tot instanties die de verdwijning van personen onderzoeken, dat hij zich heeft gewend tot de Tsjetsjeense politie in verband met het document dat Moskou eist, dat er op hem werd geschoten en dat hij naar aanleiding hiervan in Turkije in het ziekenhuis werd opgenomen. Als asielzoeker berust de bewijslast echter op u en u dient de nodige stappen te ondernemen om de feiten die u aanhaalt, te bewijzen om ons ervan te overtuigen.

Om terug te komen op de verdwijning van uw oom, dient er te worden vastgesteld dat naast het feit dat u het uittreksel uit de lijst van verdwenen personen waarin de naam van uw oom wordt vermeld, al bij uw tweede asielaanvraag had voorgelegd (en er hierop al werd geantwoord), wij vaststellen dat terwijl u vandaag verklaart dat hij sinds 23 maart 2002 als vermist werd opgegeven (CGVS – p. 4), u nochtans over 21 maart 2002 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (pt 15) en over 13 januari 2003 bij uw vorige asielaanvraag (CGVS – p. 4) hebt gesproken. Op het document dat u indient, is er in ieder geval sprake van 13 januari 2003. Zoveel tegenstrijdigheden in dit verband tasten de geloofwaardigheid die hieraan moet worden gehecht, ernstig aan.

In verband met de drie getuigenissen die u hebt ingediend, dient te worden vastgesteld dat het privékarakter van deze getuigenissen de geloofwaardigheid die eraan kan worden toegekend, aanzienlijk beperkt. Bovendien hebben de auteurs ervan geen specifieke hoedanigheid en oefenen geen functie uit (CGVS – p. 9) die hun getuigenissen uit de privésfeer van de vriendschap kan halen en hen een bijkomend gewicht kan toekennen. Volgens uw eigen verklaringen zijn noch F. G. (...), noch K. K. (...) bovendien getuige geweest van de problemen die u beweert te hebben gehad: ze meldden slechts wat andere personen hen zouden hebben gezegd, zonder de aard, de omstandigheden, de daden van de problemen die u beweert te hebben gehad, te verduidelijken (CGVS – pp 3 en 4). Wat de getuigenis van I. T. (...) betreft, terwijl u zegt dat hij met u in 2007 was opgesloten, verklaart hij in zijn getuigenis dat hij u alleen maar heeft ontmoet in de SIZO van Atchkhoy-Martani. Hij vermeldt nergens dat hij er met u opgesloten was. Hoe het ook zij, u beweert dat u van juli tot oktober 2007 in een of andere kelder werd opgesloten (eerste asielaanvraag – CGVS, p. 8). Hij vermeldde echter in zijn asielaanvraag als laatste detentie zijn opsluiting gedurende zes maanden in de gevangenis van Chernokosovo (van februari tot augustus 2007). Hij kan dus in ieder geval niet zijn opgesloten met u, zoals u beweert (CGVS – p. 3). Merk in verband met zijn getuigenis eveneens op dat hij verklaart dat u en uw jongste broer ernstige problemen hebben gehad. Volgens uw verklaringen echter heeft uw jongste broer strikt genomen nooit het minste probleem gehad (CGVS – p. 5 + tweede asielaanvraag – CGVS, p. 3). Bijgevolg kan er aan de inhoud van deze getuigenissen geen geloof worden gehecht.

Het medische attest (van 26 januari 2016) dat u indient, is niets anders dan een gewone lijst die de arts van Fedasil heeft opgesteld in verband met de littekens die hij op uw lichaam kon vaststellen. Strikt genomen is er niets in dit document dat ons de mogelijkheid biedt, de feitelijke omstandigheden waarin u beweert dat deze nawerkingen werden veroorzaakt, als bewezen te beschouwen.

Merk nog op dat, toen u ons een document wilde overhandigen in verband met de aanval waarvan u in België het slachtoffer zou zijn geweest (in 2008), u ons (per vergissing) een kopie van het verzoekschrift tot nietigverklaring en tot schorsing dat uw advocaat in november 2015 bij de RvV tegen de Belgische staat indiende, hebt bezorgd. Hoe het ook zij, u beweert zelf dat deze aanval strikt genomen niets te

maken heeft met de problemen die u zou hebben gehad in uw land van herkomst, en dus ook niet met uw asielaanvraag (CGVS – p. 8 en 9).

Voor het overige verbaast het ons ook dat u bij uw tweede asielaanvraag zei dat u uw paspoort en dat van uw vrouw had kunnen terugkrijgen, dat ze u per post in september of oktober 2008 waren opgestuurd en dat de protection officer die uw dossier behandelt, “vu ori” (voor “vu original”) zowel in het gehoorrapport (CGVS – p.4) als in de inventaris van de documenten in de groene map (vgl. doc. 4) had vermeld. Nu zegt u echter dat u het origineel van uw paspoort nooit hebt teruggekregen en alleen dat van uw vrouw alsook een gewone kopie van uw paspoort hebt teruggekregen (CGVS – pp 7 en 8). Dergelijke onwaarschijnlijkheid doet ons geloven dat, als u weigert ons uw paspoort te tonen, u dit misschien doet omdat het aanwijzingen bevat waarvan u niet wil dat we ze ontdekken.

Er dient nog te worden vastgesteld dat het vonnis dat betrekking op u heeft (dat u ons hebt laten bezorgen in november 2016), dateert van oktober 2014. Het feit dat u er twee jaar over hebt gedaan om het u/ons te laten bezorgen, weerspiegelt een enorm gebrek aan interesse bij uw zoektocht om de problemen die u beweert te hebben gehad in uw land van herkomst, te illustreren. Dergelijk gebrek aan interesse / haast is niet verenigbaar met het bestaan van een of andere vrees wat u betreft. Merk nog steeds in dit verband op dat, terwijl u tot dan toe had verklaard er valselijk van te zijn beschuldigd de boeviki te hebben geholpen door hen voedsel te brengen (vragenlijst DVZ - pt 5 (03/01/08) en CGVS - 10/01/11, p. 4); u er in dit vonnis van wordt beschuldigd te hebben deelgenomen aan de activiteiten van een illegale gewapende bende, waar u zou hebben geleerd met wapens om te gaan en u zich zou hebben geoefend om te schieten, wat toch heel wat zwaarder is als beschuldiging. Dergelijke tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de inhoud van dit document ondermijnen de geloofwaardigheid die aan al uw verklaringen moet worden gehecht. Merk op dezelfde manier op dat u als bijlage bij het laatste verzoekschrift dat uw raadsman indiende bij de RvV (nr. 6), ook een oproeping hebt ingediend die u verzocht u aan te melden bij de OVD van de regio Atchkhoi-Martan in maart 2008. Het feit dat u er zoveel jaar over hebt gedaan om u/ons dit document te laten bezorgen, weerspiegelt opnieuw een groot gebrek aan interesse bij uw zoektocht om de problemen die u beweert te hebben gehad in uw land van herkomst, te illustreren. Dit gebrek aan interesse / haast is dus niet verenigbaar met het bestaan van een vrees wat u betreft. Hoe het ook zij, en op dezelfde wijze als dit u al in het verleden was verweten (vgl. beslissing die mijn diensten u in het kader van uw tweede asielaanvraag hebben gegeven): deze oproeping vermeldt nergens de zaak in het kader waarvan u zou zijn opgeroepen, zodat ik geen verband mag leggen tussen uw verklaringen en dit document. Er dient bovendien eveneens te worden opgemerkt dat de oproeping niet vermeldt in welke hoedanigheid u wordt opgeroepen voor het verhoor. Bijgevolg heeft deze oproeping niet voldoende bewijskracht om de geloofwaardigheid van uw vervolging te herstellen. Merk tevens op dat alleen een kopie van dit document aan het dossier wordt toegevoegd. Wegens hun aard hebben kopieën echter slechts een beperkte bewijswaarde aangezien het onmogelijk is de authenticiteit ervan te beoordelen. Bovendien is de authenticiteit ervan twijfelachtig omdat er geen enkel opschrift van de uitreikende instantie op het document voorkomt.

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet kunnen we op basis van de (geüpdatete) informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd) ten slotte van oordeel zijn dat het risico voor de burgerbevolking wegens de gevechtsoperaties de voorbije jaren sterk verminderd is. Sinds lang zijn de gevechten tussen de federale en Tsjetsjeense ordetroepen en de rebellen minder frequent. Bovendien gaat het meestal om kleinschalige aanvallen waarmee de strijders de ordetroepen of personen die banden hebben met het regime, alsook de openbare infrastructuur of infrastructuur van openbaar nut viseren. Om tegen de Tsjetsjeense strijders te vechten, gaan de ordetroepen over tot doelgerichte zoekoperaties en gebruiken soms geweld. Wegens hun doelgerichte karakter en hun beperkte frequentie maken deze incidenten een beperkt aantal burgerslachtoffers. Hoewel Tsjetsjenië nog problemen kent, is de situatie er op dit ogenblik niet van die aard dat ze de burgerbevolking zou blootstellen aan een reëel risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Merk op dat u als antwoord op de bijkomende onderzoeksmaatregelen die de RvV vroeg, een rapport van de Organisation suisse d'aide aux réfugiés van 12 september 2011 hebt ingediend.

Punt 5.9 van dit rapport «Caucase du Nord: sécurité et droits humains» van 12 september 2011 van de Organisation Suisse d'Aide aux Réfugiés verwijst naar drie bronnen. De eerste bron is een rapport van 6 juni 2010 van de rapporteur van de Raad van Europa, waarin het Documentatie- en Researchcentrum van het Commissariaat-generaal geen enkele vermelding heeft gevonden van gevaar voor de Tsjetsjenen die uit het buitenland terugkeren naar Tsjetsjenië. De tweede bron is een anonieme Tsjetsjeense mensenrechtenactivist van wie het Commissariaat-generaal noch de betrouwbaarheid noch de elementen waarop hij zich baseert, kan nagaan. De derde bron is S. G. (...), van wie hierna sprake is.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat S. G. (...) van de niet-gouvernementele organisatie Civic Assistance en O. O. (...) van Memorial erop wijzen dat de Tsjetsjenen die uit het buitenland terugkeren naar Tsjetsjenië, een risicogroep vormen. In het licht van informatie van andere bronnen is er geen reden om te besluiten dat alle Tsjetsjenen die terugkeren naar Tsjetsjenië, onder wie Tsjetsjenen die in het buitenland een asielaanvraag hebben ingediend, terecht vervolging vrezen of een reëel risico op ernstige schade lopen in de bedoelde zin op gebied van asiel, alleen wegens deze terugkeer.

Verschillende betrouwbare en gerenommeerde bronnen (International Crisis Group, Human Rights Watch, Caucasian Knot) vermelden namelijk niet dat de Tsjetsjenen die terugkeren uit het buitenland naar Tsjetsjenië, een risicogroep op zich zouden vormen. Noch de International Organisation for Migration noch de Oostenrijkse asielinstantie melden problemen voor de Tsjetsjenen die van een terugkeerprogramma naar Tsjetsjenië hebben geprofiteerd. In verband met het terugkeerprogramma van de International Organisation for Migration, waarvan honderden personen hebben geprofiteerd en dat nog loopt, dient te worden benadrukt dat de terugkeer gebeurt op vrijwillige basis en wordt voorafgegaan door een voorafgaand individueel advies van de IOM over de aangeboden opties en mogelijkheden. Er dient ook te worden vermeld dat er na de terugkeer ter plaatse een opvolgings- en ondersteuningsprocedure is in het kader waarvan de betrokken personen eventuele problemen, waaronder eventuele veiligheidsproblemen, kunnen melden.

Andere bronnen vermelden nog individuele gevallen waarin Tsjetsjenen ernstige problemen bij hun terugkeer naar Tsjetsjenië hebben gekend. Uit de informatie over de omstandigheden waarin deze personen ernstige problemen hebben gekend bij hun terugkeer naar Tsjetsjenië, blijkt dat deze los van deze terugkeer werden of konden worden gezien. Het blijkt dat hun terugkeer naar Tsjetsjenië of het feit asiel te hebben aangevraagd in het buitenland, op zich niet de reden voor de problemen is, maar wel elementen die hen eigen zijn en hen eventueel deel doen uitmaken van een groep die kan worden beschouwd als een risicogroep (omstandigheden in verband met hun verleden vóór hun vertrek uit Tsjetsjenië, vermoedelijke of reële banden van betrokkene of van zijn verwanten met de gewapende groepen, hoedanigheid van tegenstander van het regime).

Uit de informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal (onlangs geüpdatet, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd en die overeenstemt met de documenten bij het laatste verzoekschrift dat uw raadsman bij de RvV heeft ingediend) mag dus niet worden geconcludeerd dat elke Tsjetsjeen die uit het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië, alleen wegens deze terugkeer of alleen wegens het feit een uitgeprocedeerde asielzoeker te zijn, risico loopt, slachtoffer te worden van een groepsvervolging, namelijk een vervolging die voortvloeit uit een opzettelijk en systematisch beleid en elk lid van een bepaalde groep alleen wegens het behoren tot deze groep zonder onderscheid kan treffen. Er mag ook niet worden geconcludeerd dat elke Tsjetsjeen die uit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert, alleen wegens deze terugkeer of alleen wegens het feit een uitgeprocedeerde asielzoeker te zijn, systematisch een reëel risico op ernstige schade in de zin van de reglementering in verband met subsidiaire bescherming loopt.

Wat u betreft, werden de vrees die u zou kunnen koesteren, en het risico dat u zou kunnen lopen in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië, beoordeeld in het licht van uw eigen situatie en uw eventuele behoren tot een groep die kan worden beschouwd als een risicogroep. Zoals hierboven werd toegelicht, blijkt uit deze beoordeling niet dat u voldoende geloofwaardige elementen hebt aangebracht die zouden kunnen overtuigen en rechtvaardigen dat er u internationale bescherming wordt toegekend.

Meer bepaald in verband met het risico dat voortvloeit uit de verwestering van uw kinderen die in België werden geboren (waarvan sprake is in het arrest van de RvV), verwijs ik naar de beslissingen die ze hebben gekregen (waarvan kopieën werden gevoegd bij het administratieve dossier).

Het CGVS benadrukt ten slotte dat de asielzoekers aanspraak op de vluchtelingenstatus of op de subsidiaire beschermingsstatus kunnen maken als blijkt dat hun kinderen in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië vervolging in de zin van het Verdrag van Genève betreffende de vluchtelingenstatus vrezen of dat ze een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 lopen.

Onder voorbehoud van een verwijzing naar uw eigen vluchtmotieven hebt u noch in het kader van het persoonlijke gehoor van uw minderjarige kinderen, noch tijdens uw eigen gehoor op het CGVS de minste problematiek aangehaald waaruit blijkt dat uw kinderen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst een persoonlijke vrees voor vervolging koesteren of dat ze een reëel risico op ernstige schade zouden lopen. Uw relaas werd beschouwd als ongeloofwaardig. Bijgevolg dient er ook te worden geconcludeerd dat er geen element bestaat waaruit kan blijken dat uw kinderen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk vervolging vrezen of dat ze een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de wet van 15 december 1980 zouden lopen.

De documenten die bevestigen dat u als interim in België werkt (die uw raadsman ons op 31 oktober 2016 zond), veranderen hieraan strikt genomen niets."

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van dien aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten, uw geboorteakte en 2 schoolattesten, zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Deze documenten bevatten informatie over respectievelijk uw identiteit en opleiding, maar bevatten geen informatie over de in uw hoofde ingeroepen vrees ten aanzien van de Russische Federatie.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat ook in het kader van de asielaanvraag van uw broer, S.-E. K. (...) (O.V. (...)), besloten werd tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht. In een tweede middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht. In een derde en laatste middel roepen verzoekende partijen wederom de schending in van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

De door verzoekende partijen aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak

volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissingen heeft gesteund.

2.2.2. De Raad stelt vast de ouders van verzoekende partijen op het Commissariaat-generaal opwierpen ervoor te vrezen dat verzoekende partijen bij een eventuele vestiging in de Russische Federatie eveneens problemen zouden kennen omwille van de problemen naar aanleiding waarvan zij de Russische Federatie zijn ontvlucht (administratief dossier, stuk 7, gehoorverslag CGVS d.d. 05/04/2017 (vader ikv AA kinderen), p. 3; administratief dossier, stuk 14, landeninformatie, deel 1, gehoorverslag CGVS M. K. d.d. 09/03/2016, p. 4). Verwerende partij motiveert dienaangaande als volgt in de bestreden beslissingen: *“Aangezien ik in het kader van de derde asielaanvraag van uw ouders de beslissing nam tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan omwille van de problemen van uw ouders ten aanzien van u echter evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.”*. De Raad stelt evenwel vast dat deze beoordeling door verwerende partij van de derde asielaanvraag van hun ouders niet gevolgd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 197 366 van 28 december 2017 de ouders van verzoekende partijen als vluchteling erkend heeft. Gelet op de erkenning als vluchteling van hun ouders en rekening houdende met de ‘eenheid van familie’ zoals opgenomen in hoofdstuk 6 van de UNHCR *“Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés”*, is de Raad van oordeel dat verzoekende partijen, beiden minderjarig, als vluchteling dienen te worden erkend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partijen wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf januari tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT